

29 ΙΟΥΝΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων καὶ
Πρωτοκορυφαίων Πέτρου (†64) καὶ Παύλου (†67).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἤμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὄφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Ο ι των Α πο στο λων πρω το ο θρο νοι $\frac{6}{2}$ και της
οι κῶ με νης δι δα σκα λοι $\frac{6}{2}$ τω Δε σπο τη των ο λων
πρε σβε ευ σα τε $\frac{6}{2}$ ει ρη νην τη οι κῶ με νη δω ρη

σασθαι ^Δ και ταις ψυχαις ημων το μεγαλεος ^ε

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απαίωνος αποκρυφον και Αγ γελοις α
γνωστον μυστηριον ^ε δια σου θεο το κε τοις ε
πι γης πεφανερωται ^ε θεος εν ασυγχυτω ε
νωσει σαρκου μενος ^Δ και Σταυρον εκουσι ως υπερ
ημων καταδεξαμενος ^ε δι ου αναστησας τον
πρωτοπλαστον εσωσεν εκ θανατου τας ψυχας η
μων ^Δ ωων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν Ἀστιχολογίαν,

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἦχος ^Α ^Β Νη ρ

Τον βυθον της αλειειας καταλιπων ^Δ
υρα νοοθεν εδε εξωπαρα Πατρος ^Δ την
θειει αναποκαλυψιν ^Δ της τσ λογσαρκωσε
ως ^ε και παρησια παασι εβοαστω κτι

στησ⁶ τ⁷ Θε⁶ υ⁷ σε γι⁷ νω⁷ ω⁷ σκω⁷ Υι⁷ ον ο μο⁷ υ⁷
σι ον⁶ ο⁷ θεν⁶ ε⁷ πα⁷ ξι⁷ ω⁷ ως⁷ α⁷ λη⁷ θως⁷ α⁷ νε⁷ δει⁷ ει⁷
χθη²² η⁷ πε⁷ ε⁷ τρα⁷ της⁷ πι⁷ στε⁷ ως²² και⁷ κλει⁷ δ⁷ χος⁷ της⁷
χα⁷ ρι⁷ τος⁷ Πε⁷ τρε⁷ Α⁷ α⁷ πο⁷ στο⁷ ο⁷ λε²² πρε⁷ σβεν⁷ ε⁷ Χρι⁷
στω⁷ τω⁷ Θε⁷ ω²² των⁷ πται⁷ σμα⁷ α⁷ των⁷ α⁷ φε⁷ σιν⁷ δω⁷ ρη⁷ σα⁷
σθαι²² τοις⁷ ε⁷ ορ⁷ τα⁷ ζ⁷ σι⁷ πο⁷ ο⁷ θω⁷ την⁷ α⁷ γι⁷ αν⁷ μνη⁷
η⁷ μη⁷ ην⁷ σου²²

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν⁷ θυ⁷ μ⁷ υ⁷ μαι⁷ την⁷ κρι⁷ ι⁷ σιν⁷ και⁷ δει⁷ λι⁷ ω²²
την⁷ ε⁷ ξε⁷ ε⁷ τα⁷ σιν⁷ φρι⁷ ιτ⁷ ω⁷ την⁷ φο⁷ βε⁷ ραν²²
τρε⁷ ε⁷ μω⁷ την⁷ α⁷ πο⁷ φα⁷ σιν²² και⁷ πτο⁷ υ⁷ μαι⁷ την⁷ κο⁷ λα⁷
σιν⁷ την⁷ τ⁷ πυ⁷ ρος⁷ ο⁷ δυ⁷ υ⁷ νην⁷ το⁷ σκο⁷ τος⁷ τον⁷ τα⁷ ρ⁷
τα⁷ ρον⁷ την⁷ ψυ⁷ χην⁷ μο⁷ λυ⁷ νας⁷ και⁷ το⁷ σω⁷ μα⁷ ο⁷ α⁷ σω⁷ τος⁷
οι⁷ μοι⁷ τι⁷ ποι⁷ η⁷ σω⁷ ω⁷ εν⁷ ε⁷ κει⁷ νη⁷ τη⁷ ω⁷ ω⁷ ρα²²
ο⁷ ταν⁷ τι⁷ θων⁷ ται⁷ θρο⁷ νοι⁷ και⁷ βιβ⁷ λοι⁷ α⁷ νοι⁷ γων⁷ ται⁷ και⁷
Αι⁷ πρα⁷ ξεις⁷ ε⁷ ε⁷ λεγ⁷ χων⁷ ται²² το⁷ τε⁷ Δε⁷ σποι⁷ να⁷ βο⁷

η θει α α μοι γε νϑ και προ στα τη ης θεο μο τατος
σε γαρ ε χω ελ πι ι δα ο α να α ξι ος δε ϑ
λο ος σθ

Μετά τήν β΄ Στιχολογίαν,
Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἦχος πλδ' Νη ς

Ο υ ρα νο ο θεντην κλη η σινπα ρα Χρι στϑ
κο μι σα α με νος ω ωφ θης κη ρυξ φω τος
πα α σι τοις της χα ρι τος κα τα λαμψας δι δαγμα
τι την γαρ τϑ νο μϑ ξε ε σας λα τρει αν τϑ γραμμα
τος τοις πι στοις κα τη στρα ψας την γνω σιν τϑ Πνευ μα
τος ο θεν και εις τρι το ον ϑ ρα νον ε πα ξι ι
ως ε πη ηρ θης με ταρ σι ος και Πα ρα δει σον
εφ θασας Παυ λε Α α πο στο ο λε πρε σβευ ε Χρι
στω τω Θε ω των πται σμα α των α φε σιν δω ρη σα
σθαι τοις ε ορ τα ζϑ σι πο ο θω την α γι αν μνη
η μη ην σου

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Xαριστη ηριον αιαινονχρε ωστι κως
ως ηχη ηρα εκει εινη δυ ο λεπ τα προ
σφε ερω σοι Δεσποινα υπερ πασων των χαρι των
σθ συ γαρ ωφθης σκε επη ο μβ και βο ηθει
απει ρα σμων και θλιψεων αει με Εξαι ρσα
οθενως εκ μεση της φλο γι ζσης κα μι ι νθ
ρυσθει εις των θλι βων των με εκ καρ διασκραυ γα ζω
σοι Θε ο το κε βο ο ηθει ει μοι πρε σβευ ς σα
τω σω γι ω ω και Θε ω των πται σμα α των α
φε σιν δω ρη σα σθαι τοις προ σκυ νθ σιν εν πι ι στει
τον το ο κονσθ Ααχρααν τε

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,
Κάθισμα ἀμφοτέρων.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἦχος πλ' Νη ρ

Kορυφαι αι ς ο φθε ενταστων μαθη των
τς με γα α λς φω στη η ρας και φα ει νς Πε ε
τρον ευ φη μη σω μεν και τον παν σοφον Πα αυ λον τω

γαρ πυρι τῷ θειῷ ἐκ λαμπάντες Πνεύματος
 την ἀχλυν τῆς πλάνης κατέφλεξαν ἀπασαν ὁθεν
 καὶ τῆς ἀνωωβασιλείας πολίιται ἀξι
 ἰως ἐδείχθησαν καὶ τῆς χάριτος συνθρονοὶ δι
 ἀττοβοοησωμέν Ἀποστολοὶ Χριστῶ
 τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἀφεσιναιτήσα
 τοῖς ἐορταζοῦσι ποοθωτην ἀγιαν μνη
 ημηνυμῶν

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Την Σοφίαν καὶ Λογονεν Σηγάστρι
 συλλαβῶσα Ἀφραάζως Μητηρ Θεῷ
 κοοσωεκυήσας τον τον κοσμονκατέχοντα
 καὶ ἐναγκαλαῖς ἐσχέστον παντασυνέχον
 τακαὶ ἐμαζωνεθηλάσας τον πανταςεκτρέφον
 τα ὁθενδυσώπωσε Ἐπαναγια Παρθεε
 νε ρυσθηναι πταισμάτων μὲ οταν μελωπαριστα

σθαι προ προ σω πα τσ ς κτι στσ ς μσ Δε σποι να
 Παρ θε νε αγ νη την σην βο η θει αν το τε μοι οι δω
 ρη η σαι και γαρ δυ να σαι ο σα θε ε λεισπα νυ
 υμ νη η τε

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἄ Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος Βου

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μσ πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
 αυ τος α αν τι ι λα α α βσ ς ς και σω ω ω
 σον Σω ω τη η ηρ μσ ς
Ο ι μι σσ ςν τες Σι ω ω ν αι αι σχυ υν θη
 η η τε ε ε ε ε α πο ο τσ Κυ υ ρι
 ι ι ς ς ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
 ο ος γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε
 σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι

A γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως

K αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

A γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ιη΄.

Ἦχος δ΄ Βου

Εἰς πασάν τὴν γῆν ἐξηλήθεν ὁ φθογγὸς αὐ-
τῶν και εἰς τὰ ἀπεράτα τῆς οἰκῆς με-
ενης τα-
ρηματα αὐτῶν

Οἰουρανοὶ διηγῶνται δοξάνθεο ου ποι-
ησὶν δεξιῶν αὐτῶν ἀναγγελεῖτο ὁ-
στερεώμα

Ημερα τῆ ἡμερα ερευγεταί ρημα
και νυξ νυκτι ἀναγγελεῖ γινωσιν

Εἰς πασάν τὴν γῆν ἐξηλήθεν ὁ φθογγὸς αὐτῶν
και εἰς τὰ περάτα τῆς οἰκῆς με-
ενης τα-
ρηματα αὐτῶν

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.
Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

Ἐωθινὸν ΙΑ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 15-25).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἄρνια μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με; Λέγει αὐτῷ· Ναί,

Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσης, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων ποίω θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δειπνῶ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Σὺ ἀκολουθεῖ μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράφας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμὴν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄποδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥυσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-Θ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ταις των Αποστολων πρεσβειαις ελεημον

ξαλειψον τα πληθωντων εμων εγκληματων

Και νυν και αι και εις τους αιωνων αιωνων

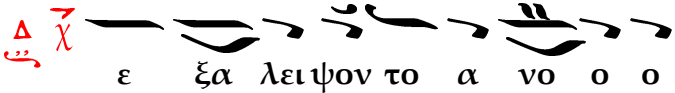
ων Αμην Ταις της Θεοτοκο πρεσβειαις ελε

ημον εξαλειψον τα πληθωντων εμων εγκλημα

των

Καὶ τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. ᾠχος β΄.

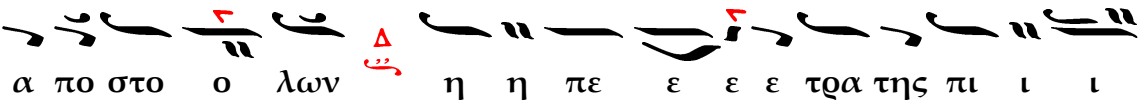

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ε ξα λειψον το α νο ο ο

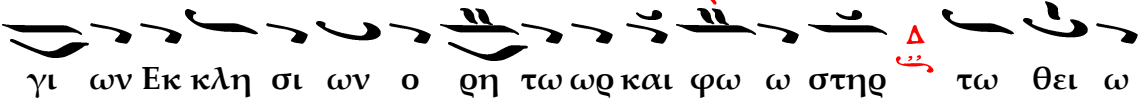

 μη μα α μη

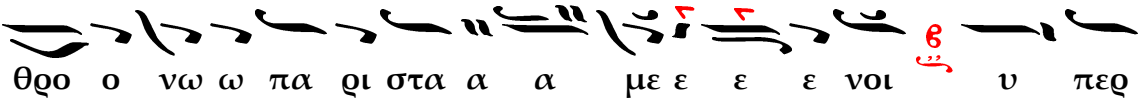

Ἐκ τῆς Λιτῆς. Γερμανοῦ.

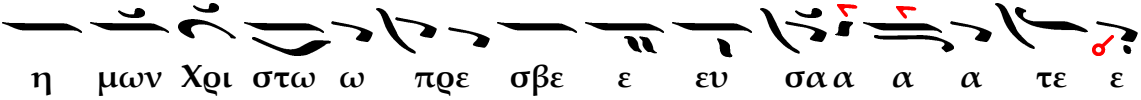
Π ε τρε κο ρυ φαι ε των εν δο ξω ω ων Α α

 α πο στο ο λων η η πε ε ε ε τρα της πι ι ι

 στε ε ε ε ως και Παν λε θε σπε σι ι ε των Α

 γι ων Εκ κλη σι ων ο ρη τω ωρ και φω ω στηρ τω θει ω

 θρο ο νω ω πα ρι στα α α με ε ε ε νοι υ περ

 η μων Χρι στω ω πρε σβε ε ευ σα α α α τε ε

 ε ε

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες, ἀμφότεροι

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένε Κύριε, ἐν χειρὶ γὰρ κραταιᾷ, ἐλυτρώσω τὸν λαόν, ὃν ἐκτήσω φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν κορυφαιότατον, τῶν Ἀποστόλων σήμερον, ὡς πρωτόκλητον Χριστοῦ, θεοπνεύστοις ἐν ᾠδαῖς, ἐπαξίως ὑμνήσωμεν.

Στίχ. Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ ὁ προαιώνιος, προεγνωκῶς προώρισε, παμμακάριστε Πέτρε, ὡς προστάτην Ἐκκλησίας, καὶ πρόεδρον.

Στίχ. Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐ σὰρξ οὐδὲ αἷμά σοι, ἀλλ' ὁ Πατὴρ ἐνέπνευσε, τὸν Χριστὸν θεολογεῖν, Υἱὸν Θεοῦ ἀληθινόν, τοῦ ὑψίστου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὸ ὑπὲρ ἔννοιαν ὄχημα, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, μετὰ τόκον ὑμνήσωμεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Παύλου.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Στίχ. Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅσπερ ὄντα καλῶν τὰ ἀνύπαρκτα, Χριστὸς τῇ θείᾳ γνώσει, Παῦλε παμμακάριστε, αὐτὸς ἐκ μητρικῆς γαστρὸς σε ἐξελέξατο, βαστάσειν ἐναντίον τῶν ἐθνῶν, αὐτοῦ τὸ θεῖον ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν ἐσομένην μηνύων σοι ἔλλαμψιν, τῆς εὐσεβείας Παῦλε, καὶ πλάνης τὴν καθάρεισιν, Χριστὸς ἐπιφανείς, ἐν ὄρει ἀστραπόμορφος, τὸ ὄμμα μὲν σκοτίζει τῆς σαρκός, τὴν ψυχὴν συνετίζει δέ, τῆς Τριάδος τῇ γνώσει· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Δόξα.

Περιτομὴν μὲν τελῶν ὀκταήμερον, καὶ ζηλωτῆς πατρῶων Παῦλε παραδόσεων, Ἑβραίων ἐκ σποράς φυλῆς Βενιαμίτιδος, ἐν νόμῳ Φαρισαῖός τε δειχθείς, ἠγήσω πάντα σκύβαλα, καὶ Χριστὸν ἐκέρδησας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Μήτηρ Θεοῦ παντοκράτορος, ἡ βασιλίδος φυλῆς, Δέσποινα βλαστήσασα, καὶ μόνη τὸν Θεόν, τὸν πάντων βασιλεύοντα, γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς, κινδύνων με διάσωσον, τῷ Υἱῷ σου φάλλοντα· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

ᾠδὴ γ'. ᾠχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου φιλόνηρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μακάριόν σε, τὸ γλυκύτατον στόμα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ταμίαν ἀσφαλῆ, τῆς βασιλείας ἀνέδειξε· διὸ ἀνυμνοῦμέν σε,

Πέτρε Απόστολε.

Στίχ. Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὶ τὴν πέτραν, τῆς σῆς θεολογίας ἐπήξατο, ὁ Δεσπότης Ἰησοῦς, τὴν Ἐκκλησίαν ἀκλόνητον· ἐν ἧ σε Ἀπόστολε, Πέτρε δοξάζομεν.

Στίχ. Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ὑπέρτερος, τῶν Ἀγγέλων ὁ Πέτρος ἐν σώματι· ἐν γὰρ τῇ ἐπιφανεῖ, ἐλεύσει τοῦτον Χριστὸς ὁ Θεός, κριτὴν τε καὶ σύναδρον, ἔσεσθαι ἔφησεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπειρόγαμε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον· οὐ γὰρ ἔστιν Ἄχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Τοῦ Ἁγίου Παύλου. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ λίθον θεμέλιον, ταῖς τῶν πιστῶν ψυχαῖς τέθεικας, πολυτελεῖ, ἀκρογωνιαῖον, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Στίχ. Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάντοτε τὴν νέκρωσιν, τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι, εἰλικρινῶς, Παῦλε περιφέρων, ἠξιώθης τῆς ὄντως ζωῆς.

Δόξα.

Παῦλε παμμακάριστε, τῷ θεμελίῳ σου πρέσβευε, τῶν ἀρετῶν ἐποικοδομῆσθαι, εὐσεβῶν τὴν λαμπρότητα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ νῦν μακαρίζουσιν, ὡς προεφήτευσας Πάναγνε, αἱ γενεαί, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, διὰ σοῦ νῦν σωζόμεναι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. δ'.

Ποία φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον; ποία δὲ Ἐκκλησία οὐκ ἔχει σε ῥήτορα; Δαμασκὸς μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ Παῦλε· εἶδε γὰρ σε σκελισθέντα φωτί· Ῥώμη σου τὸ αἷμα δεξαμένη, καὶ αὐτὴ κομπάζει· ἀλλ' ἡ Ταρσὸς πλέον χαίρει, καὶ πόθῳ τιμᾶ σου τὰ σπάργανα. Ἀλλ' ὦ Παῦλε Ἀπόστολε, τὸ καύχημα τῆς οἰκουμένης, προφθάσας ἡμᾶς στήριξον.

Ἰστέον ὅτι, ὅτε λέγεται Ὑπακοή, Κάθισμα οὐ λέγεται.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, * ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν Σωτῆρ μου· πλάτυνόν μου τὸ στόμα· καὶ πληρώσας αὐτό, κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀκολουθήσω, καὶ ἃ διδάσκω ποιήσω πρῶτος· πᾶς γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων, φησὶν, οὗτος μέγας ἐστίν· ἐὰν γὰρ λέγω μὴ πράττων, ὡς χαλκὸς ἤχῶν λογισθήσομαι. Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα, καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, * ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ πρωτοκορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου.

Στίχ. Σταύρωσις εἶλε κήρυκα Χριστοῦ Πέτρον,
Τομὴ δὲ Παῦλον, τὸν τεμόντα τὴν πλάνην.

Τῇ ἐνάτῃ Σταυρὸν Πέτρος εἰκάδ' ἄορ δέ γε Παῦλος.

Τούτοις, τίνα ἐγκωμίων ὑπόθεσιν μείζονα ἂν τις ἐπινοήσῃ, παρὰ τὴν τοῦ Κυρίου μαρτυρίαν καὶ ἀνακήρυξιν; τὸν μὲν μακαρίσαντος, καὶ πέτραν τῆς πίστεως καλέσαντος, τὸν δέ, σκεῦος ἐκλογῆς ἔσσεσθαι προειπόντος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τυράννων καὶ βασιλέων.

Τὰ περὶ τοῦ Πέτρου.

Ἐπῆρχε δὲ ὁ μὲν Ἅγιος Πέτρος ἀδελφὸς τοῦ πρωτοκλήτου Ἀνδρέου ἐκ πόλεως ἀσήμεου καὶ εὐτελοῦς, τῆς Βηθσαϊδᾶ, υἱὸς Ἰωνᾶ, ἐκ φυλῆς Συμεῶν, ἐπὶ Ὑρκανοῦ Ἀρχιερέως, πενία συζῶν ἐσχάτη, καὶ ταῖς ἰδίαις χερσὶ τὸ ζῆν ποριζόμενος. Αὐτοῦ δὲ (Ἰωνᾶ δηλαδὴ τοῦ πατρὸς αὐτῶν) τελευτήσαντος, ὁ μὲν Σίμων ἑαυτὸν μισθωσάμενος, ἔγημε τὴν θυγατέρα Ἀριστοβούλου, ἀδελφοῦ Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου, καὶ παιῖδας ἔτεκεν· ὁ δὲ Ἀνδρέας τῇ ἀγνεΐᾳ ἑαυτὸν ἐπέδωκε. Κατὰ τὸν καιρὸν, ὃν ἐφρουρεῖτο ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὴν λίμνην Γεννησαρὲτ ἀφικόμενος, καὶ εὐρῶν Ἀνδρέαν καὶ Πέτρον καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, αὐτοὺς ἐκάλεσε καὶ εὐθέως ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Καὶ λοιπόν, κηρύξας ὁ Πέτρος τὸ Εὐαγγέλιον ἐν Ἰουδαίᾳ καὶ Ἀντιοχείᾳ, καὶ ἐν Πόντῳ, καὶ Γαλατίᾳ, καὶ Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ τε καὶ Βιθυνίᾳ, κατῆλθε μέχρι Ῥώμης αὐτῆς. Καὶ διὰ τὸ παρευδοκιμῆσαι αὐτὸν ἐν τοῖς θαύμασι Σίμωνα τὸν μάγον, αὐτόθι Νέρωνος ὑπάρχοντος, σταυρωθεὶς κατὰ κεφαλῆς, ὡς αὐτὸς ἐξητήσατο, τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο. Ἦν δὲ τὴν ιδέαν λευκός, ὑπώχρος, ἀναφάλας, οὖλος τὰς περιληφθείσας τρίχας, ὑποφαίνων τοὺς ὀφθαλμοὺς αἱματώδεις καὶ οἰνωπούς· τὴν κάραν καὶ τὸ γένειον πολίος, τὴν ῥίνα ἔχων μακράν, ἀναπεπτακῶς τὰς ὀφρῦς, τὴν ἡλικίαν μέτριος, ἐπὶ τὸ ὀρθότερον ἠγμένος τὸ σχῆμα τοῦ σώματος· συνετός, ζήλω θείῳ ὀξέως κατὰ

τῆς ἀδικίας κινούμενος, τοῖς μετανοοῦσι συγγνώμων καὶ εὐμετάβολος, καὶ ταχὺ τὰς προτέρας ψήφους μετακινῶν.

Τὰ περὶ τοῦ Παύλου.

Ὁ δὲ Ἅγιος Παῦλος, Ἑβραῖος μὲν ἦν τὸ γένος καὶ αὐτός, φυλῆς Βενιαμίν, τὴν αἵρεσιν Φαρισαῖος, μαθητευθεὶς ὑπὸ Γαμαλιήλ, καὶ ἄκρως τὸν Μωσέως νόμον πεπαιδευμένος, τὴν Ταρσὸν οἰκῶν· ὃς καὶ διάπυρος ἔραστής γενόμενος τοῦ νόμου, ἐπόρθει τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν. Τῇ αὐτοῦ εὐδοκίᾳ καὶ προθέσει ἀναιρεῖται Στέφανος ὁ πρωτομάρτυς. Ἐπιγνωσθεὶς δὲ παρὰ Θεοῦ μεσοῦσης ἡμέρας, καὶ πηρωθεὶς τὰς ὄψεις, φωνῆς αὐτῷ θείας ἐνεχθείσης ἄνωθεν, πέμπεται πρὸς Ἀνανίαν, ἀρχαῖον μαθητὴν οἰκοῦντα ἐν Δαμασκῶ, ὃς κατηγήσας, ἐβάπτισεν αὐτόν.

Ἐπεὶ δὲ σκεῦος ἐκλογῆς ἐγένετο, καθάπερ ὑπόπτερός τις, πᾶσαν διαδραμὼν τὴν οἰκουμένην ἐσαγήνευσε· καὶ ἐν Ῥώμῃ καταντήσας, καὶ διδάξας πολλούς, ἐκείσε τὸν βίον κατέλυσε, χρόνους ὕστερον μετὰ Πέτρον, τὸν ἀρχενα τμηθεὶς· ἐκ δὲ τῆς πληγῆς ἀπορῶρεῦσαι φασιν αἷμα σὺν γάλακτι. Εἰ δὲ καὶ ὕστερον ἐτελειώθη ὁ μακάριος Παῦλος τῷ χρόνῳ, ἀλλ' ἐν ἐνὶ τόπῳ ἐτέθη αὐτῶν τὰ λείψανα. Ἦν δὲ τὴν ιδέαν ὁ μακάριος Ἀπόστολος Παῦλος, φαλακρὸς τὴν κεφαλὴν καὶ ψιλός, χαροποιούς ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς, κάτω νεύων τὰς ὀφρῦς, λευκὸς τὴν ὄψιν, προφερῆς (φαινόμενος νεώτερος, παρ' ὅ,τι ἐστίν), εὖ μάλα τὸ γένειον κεκαθηκῶς εὐκαμπῆ καὶ εὐπρέπουσαν ὄλω τῷ προσώπῳ τὴν ῥίνα ἔχων· ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πώγωνος μελαίναις καὶ λευκαῖς θριξίν ἐγκοσμούμενος· ἀγκυλαῖος (κυρτός), εὖρωστος, τό τοῦ σώματος μέγεθος μικρός, συνεσταλμένος, φρόνιμος, χαρίτων πλήρης, σεμνοῖς ἦθεσι, καὶ λόγων ἐπαγωγαῖς, καὶ θείων θαυμάτων δυνάμει, τοὺς προσιόντας χειρούμενος.

Ἀμφότεροι δὲ οἱ κορυφαῖοι πλήρεις ἦσαν Πνεύματος Ἁγίου, καὶ θείας χάριτος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις, καὶ ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ Ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν πάσαις ταῖς κατὰ τόπον Ἀγίαις τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ταῖς τῶν κορυφαίων σου Ἀποστόλων θείαις πρεσβείαις, Χριστέ, ὁ Θεός, τὴν Ἐκκλησίαν σου ἀκλινῶς ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἱερῶν ἐντολῶν σου ἔδρασον, τὴν εὐσέβειαν ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν ὀρθοδόξων λαῶν κράτυνον, τὸ ἔνθεον κήρυγμα τῆς Βασιλείας σου ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς ἔκτεινον σωστικῶς, εἰρήνευσον τὰ ἔθνη καὶ τὸν κόσμον σου καὶ ἐλέησον καὶ σῶσον πάντας ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος ♯̣ Βου ξ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A ^{B8} νοι ξω το στο μα μ8 και πλη ρω θη σε

ται Πνευματος και λογον ερευξομαι τη βασι
 λι διμητρι και οφθησομαι φαιδρωσπανηγυρι
 ζων και ασωγηθομενος ταυτηστα θανματα

ὠδὴ γ'

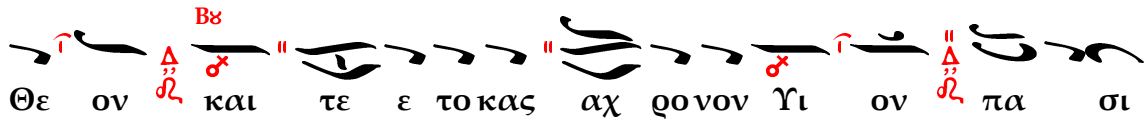
Τους σου ους υμνολογησθε ο το ο κε
 η ζωσακαι αφθονος πηγη θιασονσυγκροτη
 σαντας πνευματικον στερωωσον και εν τη
 θεια δοξησ τε φωνων δοξης αξιωσον

ὠδὴ δ'

Την ανεξιχνιασον θειαν βληνη της
 εκ της Παρθενου σαρκω σεως στυψι
 στου ο ο προφητης Αββα κω κατανοων ε
 κραυγααζε δοξατηδυναμεισ Κυριε

ὠδὴ ε'

Εξεστητα συμπαντα επι τη θεια
 δοξησ σου γα αραπειρογαμε Παρθενε
 νεε εσχεσ εν μηητρα των επιπαντων

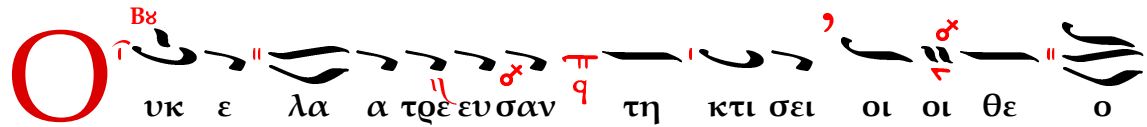

 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οισ υ μνη σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς

σα

ὠδὴ δ'

Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λων τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τετας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ε'

Ουκ ε λα α τρε ενσαν τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ ς'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι

νω ^Δ ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το ^Δ
 το τε με εν τυ πς με νος ^{Πα} νυν δε ε νερ γς με ε
 νος ^Μ την οι κς με νην ^{Δι} α πα σαν ^Δ α γει ρει
 ψα αλ λς ς σαν ^Δ τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα ^{Βς} και υ πε ρυ ψου ου τε ^Δ εις παν τας τς αι
 ω ω να α α ας ^Β

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 ^{Βς} ^χ Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον ^Β και
 η γαλ λι α σε το ^χ πνευ μα μς ^Δ ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μς ^Β

Τ ^{Βς} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^Β την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^Β

2 ^χ ^{Βς} Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δε λησ αυ τδ ι δε γαρ α πο τδ νυν μα

κα ρι ς σι με πασαι αι γε νε αι

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 **Χ** **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τδ και

το ε λε ος αυ τδ εις γε νε αν και γε νε

αν τοις φο βδ με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 **Χ** **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τδ

6
7x δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα ν8ς δι α νοι

α καρ δι ας αυ των 6
7x

T 8x ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ 6
7x την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νομεν 6
7x

5
7x **K**α θει λε δυ να στας α πο θρονων 7x και υ υ

ψω σε 6
7x τα πει ν8 ςς 6
7x πει νων τας ε νε πλη σεν α γα

θω ων 7x και πλ8 τ8 ςν τας ε ξα πε στει λε κε

ν8 ςς 6
7x

T M 8x ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ M Δι 6
7x και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ M B8 6
7x την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν 6
7x την ον τως

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νομεν 6
7x

6
7x **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8

μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δς χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρς σα τα ι ε ρα
θau μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ.

Των Ἀποστολων ἀπαντες την κορυ
φη ην υμνησωμεν Πετρον και Παυλον τς θει
ειεις της οικου μενη η φωστη ηρας τς
κηρυκας της πιστεως τας θεοολογας
σααλιγας δογματων τς εκφαντορας της
Εκκλησιας τς στυυλης και καθαιρετας
της πλανης

Θεοτοχίον.

Το μεγα και παρααδοξον ττο κσ
μυστηριον θεοχαριτωωτε Κοοο
ρη και θεοομητωω Παθεε νε Προφηται
προεκη ηρξαν Ἀποστολοι ειει
δαξαν Μαρτυρες ωμολογησαν Ἀγγελιοι
δε ανυμνσσι και ανθρωποι προοσκυνσ
σιν

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Πα ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
 υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προ ε
 ε πει υ μνος τω Θε ε ε ω ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
 α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε
 α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
 του σοι προ ε ε πει υ μνος τω Θε ε ε ω ω

Ἰστώμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ
 παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου ς

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις
 αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
 της με γα λω συ νησαυ του
Ο εξ υ ψι ι στε κλη θεις εκ απ αν θρω ω πων

ο τε το ε πι γει ον σκο τος η μαυ ρω σε τς οφ θαλ μς

σδ τδ σω μα τος της α σε βει ας δη μο σι

ε ευ ον την σκυ υ θρω πο τη τα το τε το ς ρα νι

ον φως πε ρι η στραψε της δι α νοι ας τα ομ μα τα

της ευ σε βει ας α να κα λυπτον την ω ω ραι ο τη

τα ο θεν ε πεγ νως τον ε ξα γοντα φως εκ σκο

τς Χριστον τον Θε ον η μων ον ι κε τευ ε σω ω

ωσαι και φω τι σαιτας ψυ χας ημων

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι

νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Οτδ Α να αρ χς Πα τρος Υι ος και Λο ο γος

ο τε δω δε κα ριθμον των Α πο στο λων χορον εν γη

ελ θων ε ξε λε ξα το η ρω τα τς τι να με

λε ε γς σιν ει ει ναι αν θρωποι το τε και ο προ κρι

τος των Α πο στο λων Πε τρος θε ο λο γων α νε

κη ρυ ξε τρα νως βο η σας συ ει Χρι στος τδ ζων

τος Θε ο Υι ος ο θεν α ξι ως μα κα ρι ζε ται

ως εξ υ ψης λα βων α πο κα λυ ψιν και το

κρα τος τλ λυ υ υ ειν και δεσ μειν τα Αμαρ τη μα τα

Α ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και ορ γα α νω

Σ υ ε πα ξι ι ως πετ ρα προ ση γο ρε ευθης

εν η την α κρα δαν τον πι στιν ο Κυ ρι ος της Εκ κλη

σι ας ε κρα τυ νεν αρ χι ποι με να των λο γι κων

προ βα α τω ων ποι η σας τε εν τευ θεν κλει δα χον

σε των ο ρα νι ων πυλων ως α γα θος εγ κα τε

στησεν α νοι γειν πα σι τοις με τα πι στεως προ ο σε

δρευ ο σιν ο θεν α ξι ως κα τη ξι ωσαι σταυ

ρω θη ναι καθως ο Δε σπο της ον ι κε τευ

ε σω ω σαι και φω τι σαι τας ψυ χας ημων

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον
Ο χρι στο κη η ρυξ Σταυ ρσ καυχημα φε ε ρων
 συ την πο λυ ε ραστον θει αν α γα πησιν ως τς ε ρων
 τας συν δε 8 σαν τω πο θσ με νω ει λι κρι νως
 α πα αν τω ων προ ε κρι νας εν τευ θεν και δε σμι
 ος προ ση γο ρευ θης Χρι στς των πει ρα σμων την δυ
 σχε ρει αν ως γλυ κυ τε ραν τρυ φης α πα σης αι ρε ε
 τι σα με νος και της τι μι ας α να λυ σε ως
 η ξι ω θης συ νων τω Δε σπο τη σον
 κε τευ ε σω ω ω σαι και φω τι σαι τας ψυ χας ημων

Ἦχος Πα

Δ Πα ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Η Πα πα αν σε πτο ος τω ω ων Α α α πο ο στο
 ο ο λων ε πε δη η μη η σε ε εν ε ο ο ρ
 τη τη Εκ κλη σι ι ι α α Χρι ι ι στου

Πα
 προ ξε νου ου σα σω ω ω τη ρι ι α αν η η
 η μιν μυστικως ουν κρο τη σα αν τες του ου
 τοι οι οισ προ σει ει πω ω ω μεν χαι ρε τε φω
 στη ρε ε ες τω ω ων ε εν σκο ο ο τει του η
 Πα
 λι ι ι ου ου α κτι ι νε ε ες υ πα αρ χο ο ο
 ον τες χαι ρε τε Πε ε τρε ε ε και αι Πα α αυ λε
 δογ μα των των θει ων θε με ε λι οι αρ ρα α γεις
 Πα
 φι ι λοι οι οι του ου Χρι ι ι στου σκε ευ η
 τι ι μι ι ι α πα ρε στε με ε σον η η μων α
 α α ο ο ρα α α τως κα τα ξι ουν τες δω ρε
 Πα
 ω ων α υ υ υ λω ων τους την η μω ω ων ε ο ορ
 Κε
 τη η η η η η η η η η ην ευ φη
 Πα
 μου ουντας α α α σμα α α σι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα

Χ Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω ναστων

αι ω νων α μην

Η ε ο το κε συ ει η αμ πελος η α λη θι

νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε ι κε

τευ ο μεν πρε σβευ ε Δεσ ποινα με τα των Α πο στο

ο λων και παν των των Α γι ι ων ε λε η θη

ναι τας ψυ χας η μω ω ω ω ω ω ω ν

ἢ ἀργότερον Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τδ ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

ων α α α μην

Η ε ο ο το ο ο κε συ ει ει η η αμ πε

ε λος η α λη η θι ι νη η βλα α

στη η σα α σα τον καρ πο ο ον τη ης ζω ω

ω ης σε ε ε ι κε τε ευ ο ο ο μεν

πρε σβευ ε ε ε Δε σποι να με τα τω ω

ων Α α πο ο στο ο ο λων και παντωντων Α α
 γι ι ων Πα ε λε η θη ναι τα ας ψυ χα α ας
 η η η η μων

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
 ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
 ποις εν δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
 α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
 Πατερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι
 η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευμα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αιρωντην α μαρτι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α
μαρτι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα
ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τας σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο θε ος

μου

Ο τι πα ρα σοιπη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

A γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

K αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

A γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

A^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Δι-Θ

O ι των Α πο στο λων πρω το ο θρο νοι και της

οι κς με νης δι δα σκαλοι τω Δε σπο τη των ο λων

πρε σβε ευ σα τε ει ρη νην τη οι κς με νη δω ρη

σα σθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ο

ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

 Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

 Ἀθανασίου Καραμάνη.

 ᾠχος πλδ Νη ρ

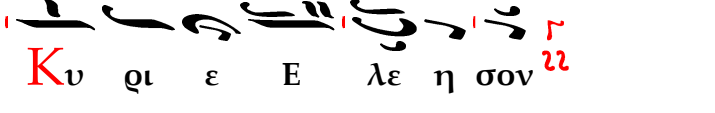
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε η σον

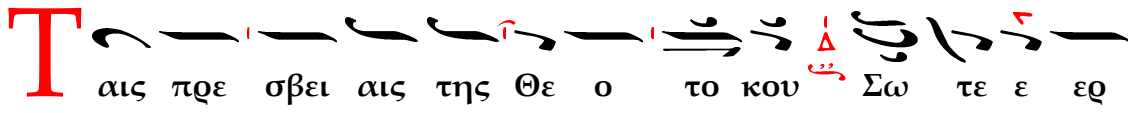
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. ᾠχος β΄. Ψαλμὸς 141 (91).

ᾠχος δι-θ

Στίχ. α΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ
 ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

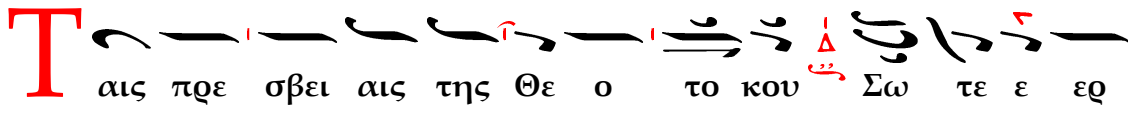

 Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

 σω σον η μας

Στίχ. β΄. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν
 σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

 Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

 σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν

τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα΄ 5)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα΄ 16)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α σ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος πλ. α΄. Ψαλμὸς Ψβ΄ (92).

Στίχ. α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ΄ 1)

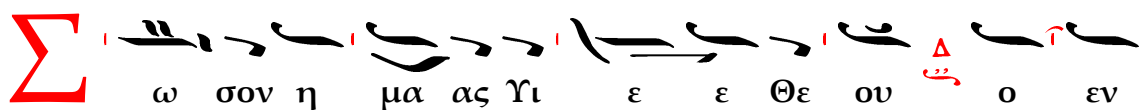
Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
σ ι α

Στίχ. β΄. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (Ψβ΄ 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

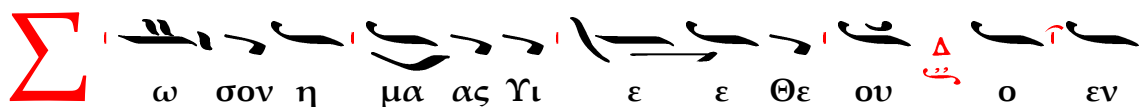
Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ψβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

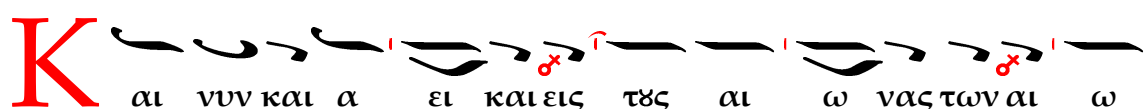
Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψβ' 5)

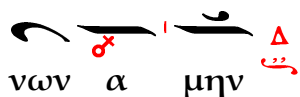
Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

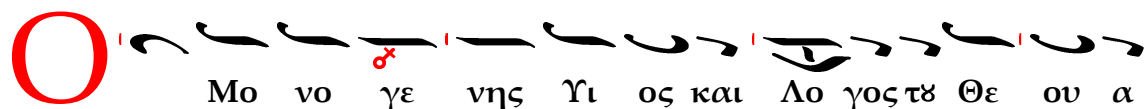
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

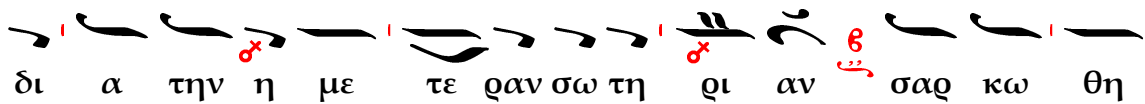
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

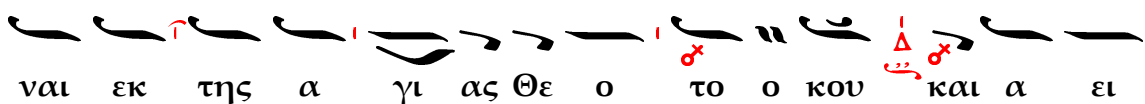
Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ιη' (18).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Στίχ. β'. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Στίχ. γ'. Οὐκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Ο ι των Α πο στο λων πρω το ο θρο νοι και της
 οι κ8 με νης δι δα σκα λοι τω Δε σπο τη των ο λων
 πρε σβε ευ σα τε ει ρη νην τη οι κ8 με νη δω ρη
 σα σθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ος

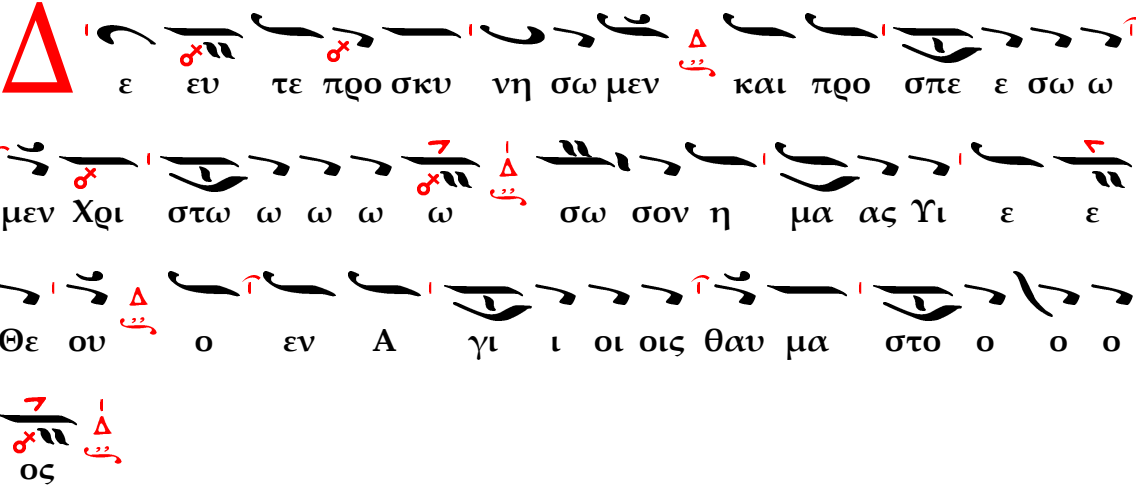
τὸ τέλος: το με γα ε λε ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

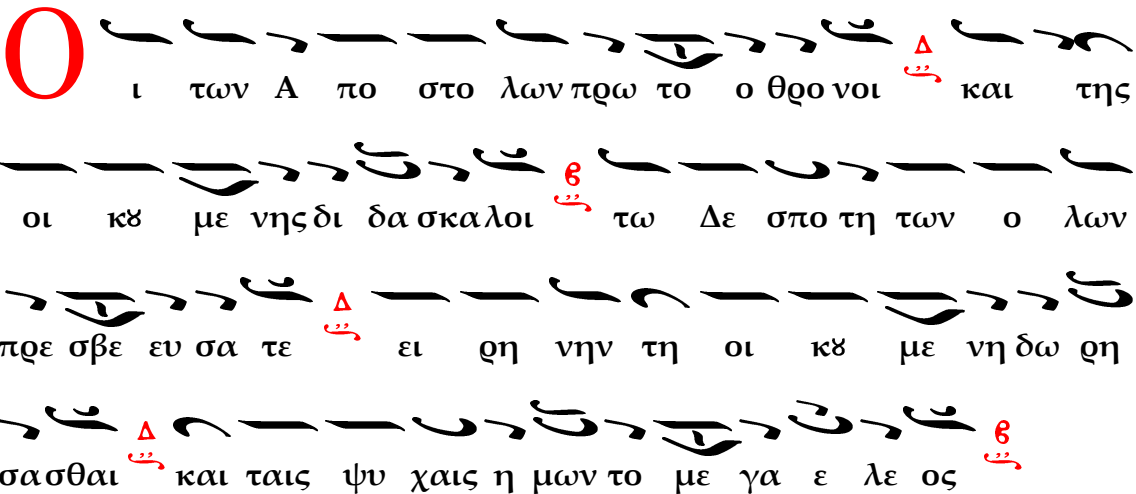

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαυ μα στο ο ο ο
 ος

ὁ β΄ χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος Δι-Θ

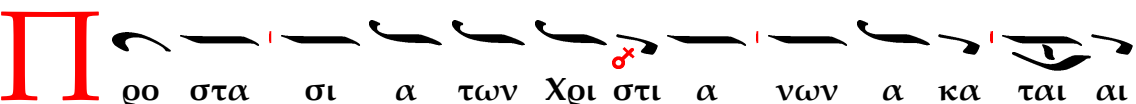

 Ο ι των Α πο στο λων πρω το ο θρο νοι και της
 οι κς με νης δι δα σκα λοι τω Δε σπο τη των ο λων
 πρε σβε ευ σα τε ει ρη νην τη οι κς με νη δω ρη
 σασθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ος

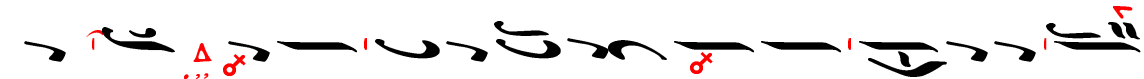

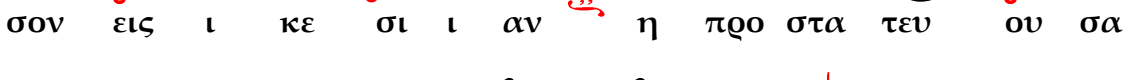
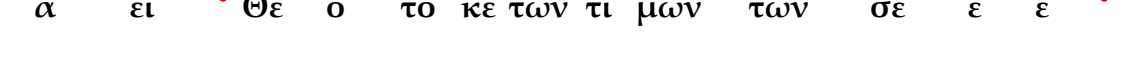
Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-Θ

 Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι

 σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα

 α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων

 φω νας αλλα προ φθασον ως α γα θη εις την

 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον

 των σοι τα α χυ νον εις προ σβει ει αν και σπευ

 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα

 α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι
 ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος
 ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι
 ω νων α α μην

A γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η
σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων αι ω
νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

Α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

των και εις τα περατα της οικμε ενησ τα ρη

ματα αυτων

Οι ουρα νοι διη γυνται δοξαν Θεου ποι

ησιν δε χειρων αυτων αναγγει το οστε ρε

ω μα

Εις πασαν την γην εξη ηλθεν ο φθογγος αυ

των και εις τα περατα της οικμε ενησ τα ρη

ματα αυτων

Ουκ εισι λαλιαι ουδε λογοι ων ουχι

ακουονται αι αιφωνα αυτων

Εις πασαν την γην εξη ηλθεν ο φθογγος αυ

των και εις τα περατα της οικμε ενησ τα ρη

ματα αυτω ω ων

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ια' 21-33, ιβ' 1-9)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ, ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ καὶ γώ.

Ἐβραῖοί εἰσι; Κἀγώ· Ἰσραηλίται εἰσι; Κἀγώ· σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; Κἀγώ· διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; παραφρονῶν λαῶ, ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις· ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον· τρις ἐρραβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρις ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα· ὄδοιπορίαις πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις ληστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις· ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι· χωρὶς τῶν παρεκτὸς ἢ ἐπισύστασίς μου ἢ καθ' ἡμέραν, ἢ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχῆσομαι. Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὃ ὦν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν πιάσαι με θέλων, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχάλασθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων· εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ἄρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχῆσομαι, ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ μή τις εἰς ἐμὲ λογισθῆται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρις τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῆ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἴρηκέ μοι· Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἦδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. Ψαλμὸς πη' (88).

Ἦχος ♯ Κε δ

Α ^{Πα} λλη λϑ ς ς ἰ α ^{Κε} Α λλη η λϑ ς ς

Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲑ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏⲏ ⲗⲄ Ⲅ Ⲅ

Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ

Ⲭ Ⲏ ⲅⲟ ⲙⲟ ⲗⲟ ⲓⲏⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲣⲁ ⲛⲟⲩ ⲧⲁ ⲛⲁ

ⲙⲁ ⲟⲩ ⲁ ⲟⲩ Ⲙⲩ ⲣⲓ ⲉ ⲗⲁⲓ ⲧⲏⲛ ⲁ ⲗⲗⲏⲏ ⲛⲁ

ⲁⲛ ⲟⲩ ⲉⲛ ⲉⲕ ⲕⲗⲏ ⲟⲩ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ Ⲑ ⲁ ⲁ ⲓ

ⲓ ⲓ ⲓ ⲟⲩ

Ⲑ^{Ⲙⲁ} ⲗⲗⲏ ⲗⲄ Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲁ Ⲑ ⲗⲗⲏⲏ ⲗⲄ Ⲅ Ⲅ

Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲑ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏⲏ ⲗⲄ Ⲅ Ⲅ

Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ

Ⲭ Ⲏ ⲛⲟⲩ ⲟ ⲉⲛ ⲃⲟ ⲅⲁ ⲗⲟ ⲙⲉ ⲛⲟⲩ ⲉⲛ ⲃⲗⲗⲏ

ⲁ ⲓ ⲟⲩ ⲙⲉ ⲓⲏⲟⲩ ⲗⲁⲓ ⲕⲁⲓ ⲡⲟ ⲃⲉ ⲣⲟⲩ ⲉ ⲟⲩⲛ ⲉ ⲡⲓ

ⲡⲁⲛ ⲧⲁⲩ ⲧⲣⲩ ⲡⲉ ⲣⲓ ⲕⲩ ⲩ ⲩ ⲕⲗⲟ ⲟ ⲁ ⲁ ⲁⲩ ⲧⲣ

Ⲑ^{Ⲙⲁ} ⲗⲗⲏ ⲗⲄ Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲁ Ⲑ ⲗⲗⲏⲏ ⲗⲄ Ⲅ Ⲅ

Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲑ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏⲏ ⲗⲄ Ⲅ Ⲅ Ⲅ

Ⲅ Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (13-19).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν, ἄλλοι δὲ Ἡλίαν, ἕτεροι δὲ Ἰερεμίαν ἢ ἓνα τῶν προφητῶν. Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. Καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

Δ ο ξα α σοι Δ 22 Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ρ 2 δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι ο ι ο ι ο ι Δ 22

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος ς' Δι' θ

Ο Δι ι ο ι ο ι τα α α α Χε ε ε ε ν - ρ' 22
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρθ ς ς ς ς Χε ρθ ς βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ

υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι Ται αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρϝ ϝ ϝ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λϝ ϝ ϝ ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ υ ρι ε Ε λε η η σον

Ἦχος Δι-θ

Π α ρα σχϝ Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχϝ ϝ Κυ ρι ι ε

Π α ρα α σχϝ Κυ υ ρι ι ι ε

Π α ρα α σχϑϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχϑϑ Κυ ρι ι ε

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

Α μη η η η η ην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σϑ

Λειτουργικά σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι

σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ

ἡμέρα κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἄμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον και ἄλλως :

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σθ

ω σαν να εντοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

ς ω σαν να εντοις υ ψι ι σοις

Σ ε ε υ μνη ς μεν σε Ευ λο γη ς μεν

σοι ευ χα ρι στς ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

θα σ ο Θε ος η μων * και ἄλλως : ο Θε ο ος

η η η μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Αυγ. ,αθζ', ἀντεγράφησαν ἐ' Ἰαν. ,βις', ΙΑ.

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των

Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι μι και αι αι ε εν

δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι

τως των Σε ε ρα α α φι ι ι μι τη η ην

α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κ ς ς ς ς σαν την ον τω ω ως

Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με

ε ε ε εν

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος πλ' Νη

9-π
υ 9

Ε^{Νη} ις πα α α α α α α α α α α α α α α
α σα α α α α α α α α α α α α α α α
α α αν τη η η η η η η η η η η η πα
σα αν την γη η η η η η η η η η η η η η η η
η
η
θε ε λε ε ε ε εν ο φθο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ογ γο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ος α α α α α α α α α α α ο ο
φθο ο ο ογ γο ο ο ο ο ο ο ο ος α α α α α
α αυ τω ω ω ω ω ω ω ω και εις τα πε ε ε
ε
ε
ε ε

Πα
 ε ε ε ρα α α α εις τα πε ε ρα τα α α α α

B8
 α α της οι οι οι οι κου ου ου ου της οι οι κου

Πα Nη
 ου ου με ε ε ε ε λιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

B8
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε της

Δι βχ
 οι οι οι κου ου ου με ε ε ε ε νη ης τα α

α ρη η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η τα ρη η η η η η η μα

Πα M
 α α α α ρα α α α α α α α α α α α α α

Nη π9
 χα α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α τα ρη η μα τα α α α α

vχ ρ2
 α α α α α α αυ τω ω ω ω ω ω ων Α

Πα Nη
 λιε ε ε ρα λιε ρα λιε λιε ρα ρα λιε ε τα

Δ2
 λιε ε ε ρα λιε ρα λιε λιε ρα ρα λιε ε ε λιε

vχ ρ2
 ρα ρα λιε ε λιε ρα α ρα α λιε Αλ λη λου ου ου

M
 ι ι ι α α α α α α α α α α α α

Nη v
 α α α α α α α

Εἰς τὰς ἑορτὰς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.
Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα ρ

Ε^{Πα} ις πα α α σα α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α αν τη η η
η η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η χη η
η η η πα σα αν τη η η η η γη ην ε ξη η
η η η η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η η ε
ξη η η η η η λ θε εν ο φθο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο γγο ο ο ο ο ο ο ο ος α α α α α α α
α α α α α α αυ τω ω ω ω ω ω ω ω ν
και αι λαι αι αι αι ει ει και αι ει εις τα πε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Πα
 ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Κε
 ε ρα α α α α α εις τα πε ε ρα α τα α
 της οι οι οι κϋ ϝ με ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε της οι κϋ ϝ με ε ε ε ε ε ε ε ε
 νης τα α ρη η η η η η η η η η χη η η η η
 μα α α α α α α α α α α τα ρη η μα α
 τα α α α χα α α α α α α α α α α α
 α α α α α τα ρη μα α τα α α α α Α αυ τω
 ων ρα α α α ε ε ε ε ρα α α ρα ε ρα α
 ε ε ε ε ρα ε ε ρα ρα ε ε ε ε ρα ρα α
 Πα
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρα α ρα ε ε Αλ λη λϋ ϋ ϋ ϋ ϋ ϋ ϋ ϋ ϋ ϋ
 Νη Πα
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α

α α α α χα α α α α α α α α

α

Εἰς τὰς ἐορτὰς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.
 Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος 4 Πα φ

82-77
 Δ-9

Ε ις πα α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α χα α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α σα α εις πα σαν την γη η ην ε ξη η η

η η η η η η η χη η η η η η η η η

εξ η η ηλ θε ε ε ε ε ε ε εν ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Τῇ Πέμπτῃ.
Γεωργίου τοῦ Ἀργυροπούλου (ιε' αἰών).

Ἦχος Πά Πα ρ

Ε ^{Πα} ι ει ει εις πα α α α α α σα α α
ια α α α τη η η ην γη η η η ην ε ξη η
η η η η ηλ θε ε ε ε λε ε ε εν ο ο ο
ο φθο ο ο ο ο ο ο γγο ο ο ο ο ο ο ος
α αυ τω ω ω ω ω ων και αι αι αι αι αι αι ει
εις τα α πε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α ια α
α α τα ^{Πα} της οι κϛ ϝ με ε ε ε ε ε ε νη
η η η η η η ης τα ^{Πα} ρη μα τα α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
^{Δι} α α α α ια α α α α α α α χα α
α α α α α α α α α α α α ια α
α α α α α α τα ρη η η μα τα α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
α α ια α α α α α α α α α α α α

ς ς ς ς ι ι ι ι ι ι α α α χα

α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν ς ς ς ν τες

αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σς Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σς ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σς με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σς

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη

λς ι α α α

Ἦχος Δι-θ.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τῃ νυν και ε ως τῃ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τῃ νυν και ε ως

τῃ αι ω ω νο ο ος